

De wonderlijke bekering van een Soedanese imam

Een Soedanese Moslim Imam die zich vijf jaar geleden tot het Christendom bekeerde maakte bekend dat hij in 1991 door het Khartoemse gerechtshof tot zes maanden gevangenis werd veroordeeld, de aanklacht was afvalligheid.

Sylvador Ali Ahmad - 38 jaar oud - vertelde dat in juni aan News Network International dat hij op 22 april 1991 gearresteerd werd omdat hij zich tot het Christendom bekeerd had.

Hij was op de meest aanzienlijke universiteit Al-Azhar in Cairo geslaagd in de Islam geleerdheid. Ahmad diende voor 11 jaar als Imam in het Shagra district in de Khartoum. Als jonge Imam was hij actief anti-Christelijk, Ahmad begon het Nieuwe Testament te lezen als voorbereiding voor de Doctors graad vergelijkende godsdiensten. Hij werd er zeer onrustig van wat hij allemaal in de Bijbel las. "Ik herinner me dat ik het niet geloofde, ik was bang het allemaal op te volgen, maar het raakte me diep in het hart na zo'n zes maanden vergelijkende studie tussen de Bijbel en de koran besloot hij in september 1988 christen te worden." Alhoewel zijn vrouw in het begin meeding in zijn beslissing, boog en zwichtte zij ten slotte voor haar vaders vooroordelen dat hij een Kafir (afvallige) was. Haar kinderen meenemend verliet zij hem en eiste een scheiding die haar werd verleend na een verhoor van 2 uur voor een Shariagerechtshof (Islamitisch wetsgerechtshof) in Kahrtoem.

Toen Ahmad vrijwillig al zijn salaris van zowel zijn onderwijzersbaan en zijn militaire baan aan zijn vrouw gaf, antwoordde de shariarechter: "Je hebt nog steeds een moslim geest. Je zult tot de Islam terugkeren." Ahmad zei daarentegen, dat hij aan zijn nieuwe geloof toegewijd bleef hij werd op 14 mei 1990 gedoopt. Zo'n klein jaar later na een van de regering uitgaande Islamitiseringsdwang die door Lt. Gen. Umar al-Bashir werd uitgevoerd vroeg Ahmad's vorige vrouw aan de veiligheidsdienst zijn zaak van zijn afvalligheid te onderzoeken.

Toen Ahmad opgeroepen werd om voor te komen voor verhoor verklaarde deze ruiters dat hij de afgelopen zondag nog een kerk bezocht had en dat hij Christen was. Hij werd onmiddellijk gearresteerd en in eenzame opsluiting in ketenen geslagen. De volgende dag werd Ahmad bij zes rechters van het hooggerechtshof voorgeleid die hem vroegen waarom hij de Islam verlaten had. "Ik kwam de Waarheid te weten," was zijn antwoord. "Dus de Islam is niet de waarheid," antwoordde één der rechters. "Die vraag is niet voor mij," zei Ahmad. "Ik kan alleen vragen aan Christenen beantwoorden." "Dus, je hebt de Islam verlaten?" Weet je dat de straf daarop de doodstraf is? "Ja, ik ken de Sura's zeer wel. Ik heb U reeds verteld dat ik zo'n 11 jaar Imam geweest ben. Ik weet dat de Islam eist dat ik daarvoor gedood moet worden."

Uiteindelijk gaven de rechters hem zes maanden gevangenisstraf. Ahmad werd van zijn militaire rang beroofd uit zijn leergezag ontheven, en omgang met zijn kinderen verboden, zijn auto, huis en bankrekening werden hem ontnomen. Toen waarschuwde de rechter hem, "Als je weigert terug te keren tot de Islam, en je je geloof in Jezus Christus vasthoudt, dan zal het vonnis met zes maanden verlengd worden totdat je je in berouw bekeert." Maar na zo'n zes maanden veranderde het gevangeniswezen van gedachte. Onverschrokken in zijn Christelijke getuigenissen had Ahmad al gauw kleine gebeds- en Bijbelgroepen over de gehele Omdurman gevangenis verspreid. "Na zo'n drie maanden vertelde Ahmad aan het NNI dat er al 305 in de gevangenis als Christen bekend stonden en er waren er minstens 7 met een Moslim achtergrond.

Uiteindelijk brandmerkte men hem als een zeer gevaarlijk man," De Imam van de gevangenis vroeg overplaatsing aan naar de Gerif gevangenis een werkkamp in Oost Khartoum.

Maar daar bleef Ahmad doorgaan met evangeliseren en al gauw waren er al 8 Christelijke samenkomsten, een week later waren er al vijftig rond een boom in de gevangenis samengekomen. En twee maanden later werd er een kerkdienst ruimte voor zo'n 150 Christen gelovigen gegeven.

Na verluidt werden er gevangenisgenoten naar het christelijk geloof getrokken door veel wonderlijke gebedsverhoringen, en ook door Ahmad's moedige getuigenissen wat de leerstellingen van Jezus betrof.

Zijn zesmaandenvonnis werd niet hernieuwd die de rechters beloofd hadden. " Ik denk dat ik in de gevangenis werd gegooid omdat ik niet een gewone Moslim was, Aman vertelde de NNI dat hij een Imam was en ik had een groep Moslims die mij volgden en dat maakte mij voor hen een gevaar.

Maar toen er in de gevangenis zovele om mij tot bekering kwamen stelde hij vast dat het voor mij beter was om buiten de gevangenis te verkeren!"